

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 9Csp/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919201332
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pajtášová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7919201332.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Zuzanou Pajtášovou v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO : 35 724 803 zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO : 36 613 843 proti žalovanému: B. A., G.. XX.XX.XXXX, E. K. L.. C. XXX/XX, XXX XX C. R., právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42350026 o zaplatenie 224,64 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamieťa.
- II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 21.03.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 224,64 Eur s prísl., titulom dlhu z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 17.02.2015, ktorú žalovaný uzavrel s Home Credit Slovakia, a.s.

2. Nárok v žalobe odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.06.2017 uzatvorenej medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch a žalobcom, postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa 17.02.2015 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky postupcu. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a v OP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1054,21 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 671,39 EUR, z riadneho úroku vo výške 259,04 EUR, z úroku z omeškania vo výške 107,12 EUR a z poplatkov vo výške 16,66 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 775,61 EUR a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 253,13 EUR. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: dňa 28.09.2017 - 40,77 EUR, dňa 17.10.2017 - 13,59

EUR, dňa 20.11.2017 - 13,59 EUR, dňa 14.12.2017 - 13,59 EUR, dňa 16.01.2018 - 13,59 EUR, dňa 14.02.2018 - 14,39 EUR, dňa 19.03.2018 - 14,39 EUR, dňa 17.04.2018 - 14,39 EUR, dňa 21.05.2018 - 14,64 EUR, dňa 10.07.2018 - 14,64 EUR, dňa 06.08.2018 - 14,64 EUR, dňa 12.10.2018 - 29,28 EUR, dňa 14.11.2018 - 29,28 EUR, dňa 21.12.2018 - 28,53 EUR, dňa 08.02.2019 - 28,53 EUR. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 224,64 EUR, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (775,61 EUR - 550,97 EUR = 224,64 EUR). Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 15.06.2017, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Na základe uvedených úhrad žalovaného žalobca vyčísluje úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky nasledovne: 5% ročne zo sumy 522,48 EUR od 15.06.2017 do 28.09.2017, 5% ročne zo sumy 481,71 EUR od 29.09.2017 do 17.10.2017, 5% ročne zo sumy 468,12 EUR od 16.06.2017 do 20.11.2017, 5% ročne zo sumy 454,53 EUR od 21.11.2017 do 14.12.2017, 5% ročne zo sumy 440,94 EUR od 17.06.2017 do 16.01.2018, 5% ročne zo sumy 427,35 EUR od 17.01.2018 do 14.02.2018, 5% ročne zo sumy 412,96 EUR od 18.06.2017 do 19.03.2018, 5% ročne zo sumy 398,57 EUR od 20.03.2018 do 17.04.2018, 5% ročne zo sumy 384,18 EUR od 19.06.2017 do 21.05.2018, 5% ročne zo sumy 369,54 EUR od 22.05.2018 do 10.07.2018, 5% ročne zo sumy 354,90 EUR od 20.06.2017 do 06.08.2018, 5% ročne zo sumy 340,26 EUR od 07.08.2018 do 12.10.2018, 5% ročne zo sumy 310,98 EUR od 21.06.2017 do 14.11.2018, 5% ročne zo sumy 281,70 EUR od 15.11.2018 do 21.12.2018, 5% ročne zo sumy 253,17 EUR od 22.06.2017 do 08.02.2019, 5% ročne zo sumy 224,64 EUR od 09.02.2019 do zaplattenia.

3. K žalobe pripojil ako listinné dôkazy: Zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s. a postupníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 14.06.2017, príloha č. 2 k Zmluve - Zásady vymáhania postúpených pohľadávok, príloha č. 3 Zmluvy - Kontaktné osoby, príloha č. 4 Zmluvy - Harmonogram predania dokumentácie, príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi Home Credit Slovakia, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., zo dňa 14.06.2017, Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 17.02.2015, prílohy úverovej zmluvy - predstavenie Clubcard kreditnej karty Premium, čo by ste mali vedieť o Vašej Clubcard kreditnej karte Premium, pravidlá programu odmien pre Clubcard kreditnú kartu Premium, úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., pre Clubcard kreditnú kartu Premium - ITK 114P, platné od 1.10.2014, informácie o poistení dohodnutom zmluvou č. XXXXXXXXXXX/XXXX, výzva k splateniu celého dlhu zo dňa 25.07.2016, podací hárok č. N., oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2017, podací hárok č. N., pokus o zmier spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., zo dňa 14.02.2019, podací hárok č. N..

4. Okresný súd Trebišov vydal Platobný rozkaz, sp.zn. 9Csp/65/2019-61, dňa 12.04.2019 v ktorom žalovaného zaviazal na úhradu žalovanej sumy s príslušenstvom.

5. Voči predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 7.5.2019 odpor v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. V danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah, z toho dôvodu môže žalobca pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti iba v tom prípade, ak to bolo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté. Taktiež žalobca musí splniť podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplattením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru vyžaduje 2 úkony a to prvý úkon - výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následne druhý úkon - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže súčasťou žalobného návrhu nie je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a preto je takýto úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Uvedený právny názor o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru potvrdzuje Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26. 04. 2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie

spomínanému listu zo dňa 20.05.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Obč. zák. - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). „Keďže právny predchodca žalobcu nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorázové splatenie dlhu a vzhľadom na to, že žalobný návrh bol doručený konajúcemu súdu dňa 21.03.2019, žalobca má nárok len na vrátenie debetných transakcií, ktoré boli realizované od 21.03.2016 do 21.03.2019. Zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje presný údaj o úrokovej sadzbe, presný údaj o výške mesačnej splátky a termín konečnej splatnosti úveru, čo nespochybňuje ani žalobca, keďže sa žalobným návrhom domáha len zostatku nesplatenej istiny, teda rozdielu medzi debetnými transakciami a kreditnými transakciami. Z predloženého výpisu z účtu však vyplýva, že v uvedenom období teda od 21.03.2016 do 21.03.2019 žalovaný nerealizoval žiadne debetné transakcie a preto žalobca nemá nárok na žiadnu sumu a žaloba je nedôvodná v celom rozsahu.

6. Uznesením sp.zn. 9Csp/65/2019-68, zo dňa 22.05.2019 Okresný súd Trebišov zrušil platobný rozkaz zo dňa 14.04.2019, sp.zn. 9Csp/65/2019-61.

7. Uznesením sp.zn. 9Csp/65/2019-70, zo dňa 22.05.2019 bol žalobca vyzvaný aby sa vyjadril k odporu žalovaného.

8. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 03.07.2019 uviedol, že si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že mimoriadna splatnosť úveru bola postupcom vyhlásená podaním zo dňa 25.07.2016, pričom postup, ktorý postupca pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu ust. § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ust. § 565 OZ. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Podľa Občianske právo s vysvetlivkami, 1. až 4. zväzok. Bratislava: Iura Edition spol s.r.o., PLANK K. a kol. 2009., 1900 s. ISBN 80-88715-07-5: „V odseku 9 sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Pre úplnosť treba dodať, že 15-dňová lehota však môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Zákonodarcia sa však v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadali s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 9 malo ustanoviť, že posledná veta v § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9.“ Postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 25.07.2016 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplateniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného má žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. Žalobca pre úplnosť poukazuje záverom aj na to, že postupca žalovaného pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti opakovane vyzýval k úhrade omeškaných splátok úveru, pričom v týchto výzvach nad rámec svojich zákonných povinností upozorňoval žalovaného aj na možnosť uplatnenia práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Ako však vyplýva z vyššie uvedeného, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo právne účinné bez

ohľadu na vykonanie týchto výziev postupcom, nakoľko postupca v podaní zo dňa 25.07.2016 dodržal všetky zákonné náležitosti, ktoré mu ust. § 53 ods. 9 OZ ukladá. K námietke bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobca uvádza, že si v konaní uplatňuje výlučne rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami a úhradami žalovaného (775,61 EUR - 550,97 EUR = 224,64 EUR). Z uvedeného dôvodu považuje žalobca skúmanie náležitostí zmluvy a prípadné vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru za nadbytočné pre toto konanie. Následne ako prílohu svojho oznámenia žalobca doložil súdu predžalobnú výzvu na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 29.03.2017 spolu s podacím hárkom č. N., č. N. a tiež výzvu k splateniu celého dlhu zo dňa 25.07.2016.

9. Právny zástupca žalovaného sa k podaniu žalobcu vyjadril v podaní zo dňa 08.08.2019, kde uviedol, že žalovaný v podanom odpore poukázal na právny názor z rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 26. 04. 2018 sp. zn. 10Co/84/2018, podľa ktorého vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vyžaduje dva úkony prvý v zmysle § 53ods. 9 a druhý samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepredložil žiadnu predžalobnú výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Predžalobná upomienka zo dňa 29.03.2017vypracovaná po vyhlásení mimoriadnej splatnosti nemôže nahrádzať výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal, že právny predchodca postupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti v súlade so zákonom a preto, nemá nárok na splátky ktorých splatnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“

10. Právny zástupca žalobcu sa k predmetnému vyjadreniu žalovaného vyjadril dňa 14.11.2019. Obsahom podania žalobcu bolo, že sa vyjadruje v zmysle predošlých podaní a oznamuje, že aj naďalej trvá na svojich doterajších vyjadreniach a má za to, že v konaní dostatočne preukázal oprávnenosť svojho nároku. Právny zástupca žalobcu svoje vyjadrenie doplnil podaním, ktoré bolo doručené dňa 25.11.2019 v ktorom uviedol, že žalobca sa k predmetnému vyjadreniu vyjadril dňa 14.11.2019, na svojich tvrdeniach aj naďalej trvá, pričom k preukázaniu doručenia výzvy pred zosplatením úveru dodáva, že podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka „Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ Žalobca má za to, že pri doručení písomností žalovaným sa aplikuje teória dôjdenia. V tomto prípade sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomností obsahujúcej právny úkon. Účinnosť adresovaného právneho úkonu v režime OZ predpokladá že prejav vôle dôjde adresátovi t.j. dostane sa do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína úkon pôsobiť voči druhej strane. Rozumie sa ním objektívna možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Z hľadiska prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.01.2004, sp. zn. 32 Odo 442/2003 „z povahy adresovaných právnych úkonov vyplýva, že ku svojej perfektnosti (vzniku) vyžadujú, aby boli poznateľné tými osobami, ktorým sú určené (uplatňuje sa tzv. teória dôjdenia). Ak nedošiel prejav vôle konajúceho do sféry adresáta, právny úkon nie je perfektný. Prejav vôle dôjde adresátovi , keď sa dostane do sféry jeho dispozície, t.j. v okamihu, kedy adresát nadobudne objektívnu možnosť zoznámiť sa s obsahom prejavu vôle. Dôjdenie prejavu vôle do sféry adresáta dovŕšuje proces vzniku jednostranného právneho úkonu. Z použitia teórie dôjdenia vyplýva aj záver, že od okamihu dôjdenia prejavu vôle do sféry adresáta je právny úkon pre

konajúci subjekt záväzný a nie je možné ho jednostranne odvolať. Nie je pritom nevyhnutné, aby sa adresát zoznámil s obsahom právneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah.“

11. Okresný súd Trebišov v zmysle § 177 ods. 2 písm. b) CSP) vyzval dňa 14.07.2020 právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného na vyjadrenie, či súhlasia s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania, alebo či navrhujú vykonanie ďalších dôkazov, s tým, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadria, súd bude predpokladať, že súhlasia, nemajú námietky a zároveň nenavrhujú vykonať ďalšie dôkazy.

12. Právny zástupca žalobcu sa v podaní doručenom súdu dňa 7.8.2020 vyjadril, že súhlasí s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania a zotrváva na svojich doterajších tvrdeniach .

13. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, len na základe listinných dôkazov predložených stranami v súlade s § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 23.9.2020.

14. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav :

15. Z listinného dôkazu - Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXX (č.l. 22) vyplýva, že predmetnú zmluvu uzatvorili Home Credit Slovakia, a.s., ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, ktorej predmetom bol bezúčelový revolvingový úver, typ úveru Q., výška úverového rámca 500,00 Eur, ročná úroková sadzba 26,28 %, výška mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky (minimálne 12,00 Eur), RPMN 38,7 %, priemerná hodnota RPMN 24,97 % , celková čiastka splatná spotrebiteľom 590,73 Eur, s termínom splatnosti splátok 20. deň v mesiaci.

16. Z listinného dôkazu - Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. z jeho § 2 písm. a Hlavy 7 vyplýva, že klient je povinný celý úver vrátane príslušenstva splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, ak je klient v omeškaní s úhradou dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace.

17. Z listinného dôkazu - Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 25.07.2016 vyplýva, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., adresovala predmetnú výzvu žalovanému, ktorej obsahom bola výzva na splatenie celého čerpaného úveru v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov.

18. Z listinného dôkazu - Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 14.06.2017, vyplýva, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., vyplýva, že predmetná zmluva bola uzatvorená medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako postupcom a EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupníkom , pričom z prílohy k zmluve vyplýva, že predmetom postúpenia bol zosplatený úver k dátumu 25.07.2016.

19. Z listinného dôkazu - Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2017 vyplýva , že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., oznámila žalovanému, že došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o., na základe čoho je potrebné plniť záväzok zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 17.02.2015 novému veriteľovi.

20. Z listinného dôkazu - Pokus o zmier zo dňa 14.02.2019 vyplýva, že už nový veriteľ vyzýval žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky pod následkami, že ak svoj záväzok neuhradí bude nútený pristúpiť k uplatneniu predmetnej pohľadávky na príslušnom súde.

21. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708)a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. V zmysle § 2 písm. a) a b) Zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho

vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

26. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

29. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

34. V zmysle § 3 nariadenia je výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

36. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

32. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

33. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

34. Ďalej súd zistil, že podľa typu Zmluvy sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

35. V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom lex specialis ku lex generalis, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka). Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho

právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zjavné, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

36. Podľa § 9 odsek 1 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. Podľa ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu postúpenia pohľadávky,(1) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými aa) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.(2) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými aa) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ab) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.(3) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie, alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.(4) Pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.

38. Podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka,(1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.(2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

39. Podľa ust. § 525 Občianskeho zákonníka,(1) Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.(2) Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

40. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

41. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré samá vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

42. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

43. Predmetom sporu je nárok uplatnený titulom nevrátených peňažných prostriedkov, ktoré žalovanému poskytla spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. na základe písomnej Úverovej zmluvy zo dňa 17.2.2015 titulom bezúčelového revolvingového úveru za podmienok zo zmluvy bližšie vyplývajúcich. Žalovaný sa v konaní bránil viacerými dôvodmi, vo vzťahu ku ktorým (relevantným) sa súd vyjadruje nasledujúcim spôsobom.

44. Z teórie práva vyplýva, že dlžník môže splniť dlh spôsobom, ktorý závisí od povahy pohľadávky. Okrem jednorazového plnenia môže jediný dlh plniť po častiach (§ 566 OZ), alebo v splátkach podľa §565 OZ. To, či povinnosť dlžníka plniť spočíva v jednorazovom plnení alebo v plnení, ktoré je rozdelené na splátky, závisí od povahy zmluvy alebo od obsahu dohody účastníkov. Plnenie dlhu v splátkach je formou plnenia v čiastkach s tým rozdielom, že výška i čas plnenia (splatnosť) jednotlivých splátok sú vopred dohodnuté a jednotlivé splátky dospievajú dodatočne podľa zvoleného splátkového kalendára. Zaplatením jednotlivé splátky zaniká konkrétna povinnosť dlžníka, ale dlh a právny pomer, ktorý ho zakladá, trvá dovtedy, kým nebude zaplatená posledná dohodnutá splátka, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Z takto naformulovanej právnej úpravy ust. § 565 vety prvej Občianskeho zákonníka vyplýva, že súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok v rámci založeného zmluvného vzťahu môže byť i určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz. Ide o podmienenú výhodu splácať dlh v splátkach, pričom podmienka spočíva v tom, že dlžník dodrží splátky. Ak dlžník nedodrží dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok (alebo súdne rozhodnutie o povolení splátok), stráca výhodu splátok za predpokladu, že veriteľ požiada o zaplatenie celej pohľadávky (resp. nezaplateného zvyšku) naraz. Ide teda o tzv. stratu výhody splátok, ktorá je viazaná na splnenie určitých podmienok: Pri plnení dlhu v splátkach ide vlastne o dvojakú dobu splatnosti. Jednak je stanovená doba plnenia jednotlivých splátok a zároveň doba splatnosti celej pohľadávky je určená poslednou splátkou. Záväzok na základe toho zaniká postupne tak, ako sú splátky plnené a omeškanie dlžníka sa posudzuje pri každej splátke osobitne. V prejednávacom prípade nebolo sporným, že v súvislosti so založeným zmluvným vzťahom sa žalovaný zaviazal splácať predmetný úver v jednotlivých mesačných splátkach, výška mesačnej splátky bola 4% z dlžnej čiastky (minimálne 12 Eur) s termínom splatnosti splátok 20. deň v mesiaci. V danom prípade teda išlo o dojednané plnenie v splátkach, pre ktoré podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka platí, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, 1) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, 2) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, 3) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Navyše, pretože v prejednávacom prípade ide o spotrebiteľský záväzkový vzťah, ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka o strate výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého platí, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že tzv. strata výhody splátok popri zákonných predpokladoch vyžadujúcich ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, si vyžaduje naplnenie ďalších zákonných predpokladov, a to 4) veriteľ má právo na tzv. stratu výhody splátok najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, 5) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

45. Žalobca v súvislosti so zosplatnením úveru tvrdil, že mimoriadna splatnosť úveru bola postupom vyhlásená podaním zo dňa 25.07.2016, pričom postup, ktorý postupca pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru zvolil je v súlade s § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ust. §565 OZ. Postupca v tomto prípade využil svoje právo zasplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 25.07.2016 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplatneniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle ust. §53 ods. 9 OZ pre nesplnenie splátky, ktorávyužitíu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Žalobca poukázal aj na to, že postupca žalovaného pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti opakovane vyzýval

k úhrade omeškaných splátok úveru , pričom v týchto výzvach upozorňoval žalovaného aj na možnosť uplatnenia práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo právne účinné bez ohľadu na vykonanie takýchto výziev postupcom, nakoľko postupca v podaní zo dňa 25.07.2016 dodržal všetky zákonné náležitosti, ktoré mu ust. §53 ods. 9 OZ ukladá. Z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že žalovaný poprel, žeby ho veriteľ v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ upozornil v lehote 15 dní pred zosplatnením na využitie tohto práva a mal za to, že týmto upozornením nemôže byť výzva na zaplatenie celého dlhu, nakoľko platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru vyžaduje 2 úkony a to prvý úkon - výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ a následne druhý úkon - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže súčasťou žalobného návrhu nie je výzva v zmysle §53 ods. 9 OZ, zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a preto je taký úkon v zmysle § 39 OZ neplatný.

28. Z dokazovania súd zistil, že zmluvné strany dohodli vo všeobecných zmluvných podmienkach možnosť zosplatnenia úveru (§ 2 písm. a), b) Hlava 7 VÚP) a že žalovaný sa dostal s úhradou splátok do omeškania. Podľa názoru súdu žalobca v konaní nepreukázal, žeby veriteľ upozornil žalovaného na možnosť zosplatnenia úveru, pretože žalovaný nielenže rozporoval takéto skutkové tvrdenie žalobcu, súčasne žalobca svoje skutkové tvrdenie ničím nepreukázal (ani neoznačil dôkaz), pretože týmto dôkazom nie je výzva veriteľa zo dňa 25.7.2016, pretože predmetná výzva už iba predstavuje oznámenie veriteľa o zosplatnení úveru. Pre účinné zosplatnenie spotrebiteľského úveru je však bezpodmienečne potrebné, aby veriteľ predtým ako využije možnosť zosplatnenia úveru, upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva; žalobca nepreukázal splnenie podmienky, žeby veriteľ upozornil žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru. Nedodržanie tohto postupustanoveného zákonom následne znamená, že veriteľ využil právo tzv. straty výhody splátok v rozpore so zákonom a preto na jeho zosplatnenie úveru nemožno prihliadať.

29. V konaní nebolo sporným skutkové tvrdenie o tom, že Home Credit Slovakia a.s. ako veriteľ spotrebiteľského úveru postúpil zmluvou na žalobcu zosplatnený úver, tak ako vyplýva zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.06.2017, z Prílohy k zmluve a tiež z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 21.6.2017. Predžalobná výzva zo dňa 29.03.2017 (č.l. 76) bola vyhotovená po vyhlásení predčasnej splatnosti a preto na ňu súd neprihliadal. Vzhľadom na vyššie právne zhodnotenie v predchádzajúcom odseku, veriteľ takýmto spôsobom postúpil pohľadávku zosplatnenú v rozpore so zákonom, pretože pokiaľ nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, predmetom Zmluvy o postúpení a teda predmetom postúpenia nemohol byť zosplatnený úver. Zmluva o postúpení pohľadávok je preto neplatným právnym úkonom podľa ust. § 39 OZ.

30. Na základe uvedeného, pokiaľ žalobca svoju aktívnu legitímáciu v spore odvíja od neplatného postúpenia zosplatnenej pohľadávky, nie je hmotnoprávnym nositeľom žalobou uplatnenej pohľadávky, a v tomto smere je potrebné prisvedčiť žalovanému o nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu.

31. Preto súd žalobu v uplatnenej sume 224,64 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške: 5% ročne zo sumy 522,48 EUR od 15.06.2017 do 28.09.2017, 5% ročne zo sumy 481,71 EUR od 29.09.2017 do 17.10.2017, 5% ročne zo sumy 468,12 EUR od 16.06.2017 do 20.11.2017, 5% ročne zo sumy 454,53 EUR od 21.11.2017 do 14.12.2017, 5% ročne zo sumy 440,94 EUR od 17.06.2017 do 16.01.2018, 5% ročne zo sumy 427,35 EUR od 17.01.2018 do 14.02.2018, 5% ročne zo sumy 412,96 EUR od 18.06.2017 do 19.03.2018, 5% ročne zo sumy 398,57 EUR od 20.03.2018 do 17.04.2018, 5% ročne zo sumy 384,18 EUR od 19.06.2017 do 21.05.2018, 5% ročne zo sumy 369,54 EUR od 22.05.2018 do 10.07.2018, 5% ročne zo sumy 354,90 EUR od 20.06.2017 do 06.08.2018, 5% ročne zo sumy 340,26 EUR od 07.08.2018 do 12.10.2018, 5% ročne zo sumy 310,98 EUR od 21.06.2017 do 14.11.2018, 5% ročne zo sumy 281,70 EUR od 15.11.2018 do 21.12.2018, 5% ročne zo sumy 253,17 EUR od 22.06.2017 do 08.02.2019, 5% ročne zo sumy 224,64 EUR od 09.02.2019 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol.

20. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Súd pri rozhodovaní o trovách vychádzal z ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a v konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

23. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.